

11/3 00.

Kære Edward!

Det er aller Søndag, Eftermiddag, og her er roligt og stille i Skuen paa Koefst. Marie sidder med sin Gudtjenstbeskræftigelse, hun sidder og vælger Blomsterfrø til Haven i en hel Samling af Kataloget. Ja det er underligt at tænke paa, at Haven fremder til. Endnu har vi dog fuld Kontor med hoi Sne. Jeg har nu i hoved & Uger haft Sne i en Tø, saaat j, ikke har kunnet fordes ude mere end akkurat nødvendigt for at gaa ned til Kontoret og hen i Retten eller i Læringekommissionen. Men paa Turge til Dag fra Koefst har j, nydt Luften og det daglig voksende Sne i fulde Drag. J, kan ikke forestaa at det allerede er Søndag og j, ni, Ugerne og Dage pley harkjere sid naqvende, naturligvis fordi j, er fuldt optaget af Arbeide hver Dag. Men j, glæder mig ogsaa mere end naqvende til Søndagene og Fritiden. Jeg føler ofte saadan Lyel at spaa noget i Retning af Musik, men det er j, foreneet forlaugt af mig, at Anden skal komme over mig netop om Søndagene. Den vil ikke vude af bestemte Modtagelighed som en anden Filiter. Til smad mig og hold fast paa mig, naar j, kommer, eller j, gaar din Dør forbi, ogsaa den. Jeg har dog

god, snæva Forlæg, men - jⁱ kan jⁱ in-
gæsting, og derfor kan de Tanker, jⁱ har,
ikke blive til noget. Der er en Ting til,
som i grunden er mest iagttænkt, selv for
at jⁱ skulde få det mindste istand, og
det er - Ro. Høj gik jⁱ fra Kærlig-
hed til Kærlig, som en sørgelig Høje
men - fandt ikke blivende Fred. Skuen,
er jⁱ fuld, - og Trauet overgaa -
paa Dagmar Kærlig - kan jⁱ i denne
Kilde ikke bryde. Jⁱ har dog itz en
Følelse af, at havde jⁱ Prens og
Ro, kunde et lidet Og komme til
Verden. Men nu er jⁱ Søndagen
svært forbi, og saa er jⁱ oppe i
den gamle Træk. Jⁱ skriver mig
ved at skrive til dig, din kjære Kjære
Edvard! Al, hvor jⁱ gler mig til at
få dig hjem igen; jⁱ vil indrette
min Kontor tid saaledes, at jⁱ kan være
hjemme og fordig med alt til Kl. 4 $\frac{1}{2}$
Paaformidag, det naar kunne gaa,
naar jⁱ reiser til Byen med det
første Tog om Morgenen. Og saa vil
vi være sammen, Edvard, reise
over til Hinanden og ikke adde og
Rykkelture, hvor paa sit Nes, begge
Baadene skal få komme rigtig
i gang. Og saa skal vi ikke lade
det blive bare med Tale om
de Søndagsture, vi skal tage
med eller uden Kuskier, jⁱ tan-
ker nok, de blir med, naar det

baar ikke gaar paa Natteravn løs.
Men imellem maa vi ud paa
Torsdagsaften en Lørdagskveld,
finde os en Støl og en Elv elgs
et Vand - Maa brostfang i Skogen
smidt omkring om Kvelden, et
Baal med Tøddykpeder paa o. j.
o. j. v. - Du synes nok, j, synger
Støl paa den gamle Vise i mine
Breve til dig, men hvor kan j,
audet? Er det ikke det, vi herhjem-
me har at se her til i den lange
lange mørke Vinter, som herhjem-
me bringer forholdvis liden Livsglæde,
so vis j, ikke, som derafsyner, har
Kjøphavns evig flydende Kilde at
fryde os i. - Og dog - den Kilde
har mange Arme, og glæder paa
mange Maader, og Kjennet her var
nok et audet, hvis ikke Kilden
rislede gennem Stien ~~og~~ her ogsaa
- Poensien leve! Petersen leve!
Blithart leve! Det otte hundre
Dyr leve - et glad Dyr, - men
end det, - et glade lykkelig Men-
neske, der sidder som Pönn og
fryder sig i de uüddelige Mestere.
J, tror j, maa fortælle dig
lidt om det d. Kender.

J Per Winge har j i Vinterens
Løb løst at kjende en pui, j
Kunde nokken sig. bly Kunstner-
spil. Hans Evner ligger vistnok
ikke i det skabende Retning,
men j har glædet mig ved at
mærke, hvorledes han glæder
sig i og er modtagelig for Mus-
ikkens Skjønhed. Han har vist
nok selv undergaaet en Udvik-
ling. Galsfald har j Følelsen
deraf. J husker godt, at j
tidligere ~~læng~~ syntes, at han lige-
som ikke var med, ikke var
griben eller betaget ved denne
eller hin Skjønhed. Men ikke saa
nu, han er med med Liv og Gald,
men han er en stille, kolid Natur,
saa det bræver ikke ud af ham. Men
han har det indeni sig, det er
j jhö jaa. J synes ogsaa
hans hele Opførsel er bleven
fastere og mandigere. J kan
ogsaa bedømme hans nuværende
jke Standpunkt efter det For-
hold, han staar i til den Mus-
ikk, og det har glædet mig at
læge Mærke til, at han glæ-

der sig mest netop i det, som
Du og jeg holder mest af.
Han er kommen rent til Músik-
ken, og derfor synes han først
nu at få den selvstændige
Sikkerhed, som en Künstler føler,
i Opfatningen af Kunstens.

Saaledes er min Opfatning
af ham. Men efter hvad der fore-
ligger fra hans Haand tror jeg ikke,
at det er Kompositionen, som
ligger for ham. Han kan dog
som Dirigent og Músiker forøvrigt
komme til væsent at fylde sin
Plads som Kunstner.

Saa hos vi Betty Wallen!

Worm skulde tro, at der bag det fleg-
matisk Ydre, skulde gemme sig
en for Paasi og det øgte i Mú-
sikken lidenskabelig begejstret Sjæl.
Him er ^{en} helt og aldeles iddelt an-
læg. Natur. Møgl. har him vist
gennemgaaet. Marie og jeg er kom-
men til at holde svort af hende
for hendes ligfremme, utvunne
Næse, og for alt det kvindelige
og øgte, som skinner frem der-
gennem. →

De övriga 4 Händer kjenner
Du, og saa kan du nok berke
Dig, hvad der Kuelde har været
for mig i Vinter. Du faar taale
at høre dette opigjen og opigjen
i hvert eneste Brev, sa Du selv
er Ophavet.

Forleden Dag havde jⁱ en Kunst-
glæde, som jⁱ ikke paa Løng
har haft. ~~Jeg~~ Schjött opførte
i Domkirken Cherubim's Requiem.
Jeg var og er endnu aldeles
betaget af alle Sjøukhederne,
saa fine, saa fine - og det
blev opført paa en saadan
Maade, at Schjött havde
for Ære deraf. Det er lige-
frem meget af det, som har
gaaet vakkert her, og det
er en Kunst, som jⁱ
vil mindes. Dermed er i grun-
den meget sagt. Det er Kun-
den virkelige store Kunst
som sidder fast i Hjertet og
i Grundringen.
Saa har jⁱ ogsaa en anden

for Glæde for Tiden. Og det
er Schumanns ^{Breve} Bergeaus
Elskøvelig kjendes du dem - !
de er noget af det vakreste,
jå har loet, og det er en glæde
af hofte Schumann netop
Jaalides. Hvor jå føler
med ham! - En Myre i
Tuen ude i Haven har no-
get tilfælles med Kunden og
Kæften, ja med Mennesket
selv, og paa samme Maa-
de har jå, naar jå læser Brevene,
ofte Følelsen af, at noget
banker indeni mig, noget,
som "svæver henimod
det." Du forstaaer nok,
Edvard. - Og naar han ta-
ler om Kæften, og om Natu-
ren og om Jine Ture, hvor
ofte maa jå ikke tænke paa
dig og mig. Der er dog en
Kjerne i Livet, som alle

Glejer kan gløde sig,
i lykkelig den, som har
faaet Tak i denne. Mange
andre gløder en Skinn
og bleser vøk. Kunst og
Natur og Hjertelag! Skal
Edvard! Skal Frants!

(fra det Fjerde)

Tak for denne Stund du
Edvard, jeg synes, jeg har haat
mig en hyggelig Tur med dig,
en Gaade, som vi skal ha
mange af — naar Va-
ren kommer! Lovod, du
kjæreste Ven, og vær du
og Nina kjærlig hilses fra
Menn og fra din

Frants.

12/3 00.

Der Waage var sat op inde hos mig og fik
 sin adresse, da han har skrevet til dig
 om Der Gyfts Musikken. Han vil gerne
 have høre Dig paa gode Harmoni-
 konsert. Men saa talte vi her sam-
 men om Mueligheden af, at Du maa-
 ske tænkte at opføre Der Gyft Musikk-
 ken her til Høsten og realdes maa-
 ske mindre ønskede du opføde her
 om. Han bad mig, at jeg, naar j^s
 skrev til dig, maatte sige dig dette,
 og at Du issefald bare maatte sva-
 re overenspuennende med Dit Onkel.
 Imorgen skal j^s ogsaa høre Theru-
 sine! Samuel d, Kjære Edvard! Din

12/3 00.

